

2016. május 15. – Pünkösdvasárnap
Jn 20,19-23 – A Lélek-áradás ma is történik

Pünkösd a Szentlélek eljövetele. Az Egyház születésnapja. Jézus elküldi apostolaira a megígért Szentlelket. A Lélek szélzúgás kíséretében, tüzes lángnyelvek alakjában kiárad, és leszáll az apostolokra. Ma lélekben mi is átéljük azt az örömet, amelyben az apostolok részesültek. Bár mi fiatal iskolások voltunk, amikor bér mátkoztunk, arra mégis emlékszem, hogy a templomban imádsággal készültünk a bér mátkozásra, és tanultunk a Lélek gyümölcseiről.

Isten Lelke már a teremtés hajnalán ott lebegett a vizek fölött. A Pünkösd is új teremtés. Az első teremtéskor az Úr az emberbe lehelte az élet leheletét. Életre hívott bennünket. Most a föltámadt Jézus küldi és árasztja ki a Lelket apostolaira. Új életet lehel a félénk, csüggedt, bátortalan apostolokba. Itt is új teremtés történik.

A Lélek nélkül félénkek és gyámoltalanok voltak az apostolok. Miután megkapták és befogadták a Szentlelket, bátran és egyértelműen kiálltak a Jeruzsálemben összegyűlt zarándokok elé, és hirdették nekik a megfeszített, de harmadnapra föltámadt Jézus Krisztust. Meghozták az életre szóló döntést, elköteleződtek. Immár Jézus mellett akartak tanúskodni, az ő evangéliumát akarták hirdetni. Átérezték azt az új erőt, amellyel a Szentlélek eltöltötte, és amellyel a misszióra küldi őket. Ők is új teremtménnyé lettek. A tíznapos imádság és várakozás eredménye lett, hogy kinyitották szívüket-lelküket, és betölthette őket a Szentlélek.

Nekünk is ez az első feladatunk. Mennyire várjuk, mennyire hívjuk a Szentlelket imádságainkban? Tudunk-e imádságos lelkülettel, és együtt, közösségileg várakozni, mint az apostolok is tették? Így készültünk-e az ünnepre? Második feladatunk: Vajon engedjük-e, mennyire engedjük, hogy Isten Szentlelke bennünket is fölhasználjon a tanúságtevő, hitvalló életre?

Visszaemlékszem, hogy kispap korunkban, a téli vagy a tavaszi szünetekben fölkerelkedtünk idősebb kispaptársainkkal, és elmentünk Gyurka bácsihoz, Dombi Feri bácsihoz, Butsy Lajoshoz, Horváth Imréhez, Beton atyához, Bindes Feri bácsihoz, hogy tanuljunk tőlük, tapasztalatokat gyűjtsünk, imádkozzunk, és készüljünk papi hivatásunkra. Sokszor virrasztottunk és imádkoztunk a templomban. Kértük, hogy a Szentlélek Úristen tüze, szeretetlángja töltsön el bennünket is. Ilyenkor megtisztító, megerősítő, bátorító erőt éltünk át. Örömmel mentünk vissza a győri szemináriumba, és sokat beszélgettünk egymással mindezekről az élményeinkről és tapasztalatainkról.

Az isteni erő, a dünamisz szétáradt Pünkösdkor. Ami akkor történt, az azóta is történik, mert a Pünkösd szüntelenül történik, ma is itt van köztünk.

Szentlélek Úristen! Élj és működj bennünk! Figyeljünk jelenlétedre, és mindazon adományaidra, amelyeket nap mint nap kapunk tőled. Tanúságtételünkkel hirdessük jelenlétedet! Áradj szét a téged befogadó emberek között! Jöjj, Szentlélek Úristen, és újítsd meg a föld színét, és minden életre kél!

Tóth Miklós, Fertőd-Eszterháza